

הרב פרופסור צבי אריה שטיינפלד: אבני דרך

צבי אריה שטיינפלד נתחנך בישיבות פוניבז' וחברון (תש"ח-תשי"ג, 1948-1953), והוסמך לרבנות (תשט"ז, 1956), בתואר "יורה יורה, ידן ידן", בידי הרה"ג ר' אליהו ראם זצ"ל חדרה"ג ד' נתן צבי פרידמן זצ"ל.

בתש"ך (1960) קיבל רישיון הוראה מטעם משרד החינוך והתרבות. את השכלתו האקדמית רכש תחילה בשלוחתה התל-אביבית של האוניברסיטה העברית, אשר העניקה לו שני תארים במשפטים: כוגר למשפטים LL.B. (תשכ"ב, 1962), ומוסמך למשפטים LL.M. (תשכ"ה, 1965); ואילו בתואר Ph.D. דוקטור לפילוסופיה, הוכתר בישיבה אוניברסיטה בניו יורק (תשל"א, 1971).

בתשל"ו (1976) קיבל רישיון לעריכת דין מטעם לשכת עורכי הדין בישראל. רצ"א שטיינפלד פעל בתחומים חינוכיים רבים: בהוראה, בהכשרת מורים, בניהול ובפיקוח. שימש כר"מ בישיבת בני-עקיבא בכפר הרא"ה במשך שבע שנים (תשט"ו-תשכ"א, 1954-1961); ייסד וריכז שם את הסמינר למורים תורניים (תש"ך, 1960-1961); היה מדריך למורים במקצועות היהדות מטעם משרד החינוך והתרבות באזור הדרום (תשכ"ב, 1961-1962); ניהל את בית הספר התיכון העירוני הדתי "בית וגן" בבתיים (תשכ"ג-תשכ"ה, 1962-1965); שימש מפמ"ר (מפקח מרכז) לתורה שבעל פה בבתי ספר כלליים (הממונה הארצי על הוראת המקצוע בכל הרמות) מטעם משרד החינוך והתרבות (תשל"ד-תשנ"ד, 1973-1993); ובקנדה כיהן כנציג המחלקה לחינוך ולתרבות תורניים בגולה וכיועץ חינוכי ראשי (תשל"ח, 1977-1978).

בקרירה אקדמית החל באוניברסיטת בר-אילן (תשכ"ד, 1963) במחלקה לחינוך, ומשנת תשכ"ה (1964) גם במחלקה לתלמוד. בשנת תשמ"ו (1986) הוענקה לו דרגת פרופסור מן המניין, ובתשס"ב (2002) - דרגת פרופסור אמריטוס.

בנוסף לעבודתו בהוראה ובמחקר, שימש פרופ' שטיינפלד גם מרכז היחידה ללימודי יסוד ביהדות (תשל"ג-תשל"ד, 1972-1974), מרכז המגמה לתורה שבעל פה במחלקה לתלמוד (תש"ם-תשמ"א, 1979-1981), ראש המחלקה לתלמוד (תשמ"ג-תשמ"ט, 1982-1989), ודיקן הפקולטה למדעי היהדות (תש"ן-תשנ"ג, 1989-1993).

בהיותו ראש המחלקה לתלמוד כונן פרופ' שטיינפלד שורה של מוסדות: כתב העת סידרא לחקר ספרות התורה שבעל-פה, שי"ח כרכיו הראשונים נערכו בידי (תשמ"ה-תשס"ב, 1985-2003); הכנסים השנתיים לחקר הספרות התלמודית מטעם המחלקה לתלמוד, והמרכז לחקר התורה שבעל-פה ע"ש אברהם משה נפתל ורעייתו חסיה לבית יפה, שבדאשו עמד (תשמ"ח-תשס"ב, 1987-2002). כיהן כראש המכון לחקר הספרות הבת-תלמודית (תשמ"ו-תשס"ב, 1985-2002), וכן שימש מופקד הקתדרה ע"ש הנרי ליבין לחקר ספרות התורה שבעל פה (תשמ"ז-תשס"ב, 1986-2002).

פרופ' שטיינפלד עסק במחקר ובהוראה במגוון אוניברסיטאות: אוניברסיטת טקסס, אוסטיין; אוניברסיטת משיגן, אן ארבור; אוניברסיטת RGGU, מוסקבה; אוניברסיטת תל אביב; בית המדרש לרבנים בניו יורק; ג'ואיש קולג', לונדון; ויקטוריה קולג', מלבורן; טורו קולג', מוסקבה, שם גם שימש כרקטור; ישיבה אוניברסיטה, ניו-יורק.
פעילותו של פרופ' שטיינפלד זכתה לביטוי שבכתב בכל תחומיה: ספרים ומאמרים שחיבר ושערך בתחומי מחקריו, וכן אף מאמרים וחיבורים בתחום הוראת תורה שבעל-פה לתלמידי בתי-הספר.

א. ספרים (כ)

1. מודה בו
2. גן, תשל
3. עם לבדו
4. תשס"ח,
5. מסכת ו

ב. ספרים (כע)

4. סידרא
5. רמת גן,
6. רשי"י -
7. XLV.
8. בר-אילן
9. הוצאת ז
10. חקר חו
11. התורה י
12. נטיעות
13. אריה שי
14. בר-אילן,
15. שמחה ו

ג. מאמרים

1. "בידור"
2. "לבידור"
3. (תשל"ו)
4. "עירוב"
5. "המימר"